

Nieuwsbrief - GZR Updates 2023-2

Nummer 2, 2023

Redactie: mr. dr. R.P. Wijne, mr. L. Beij, mr. drs. R.M. Bertens, mr. J.W. Bosman, mr. M. Christe, mr. A.C. de Die, mr. M.A. Goldschmidt, mr. J.F. Groen, mr. N.A.D. Groot, mr. I.W. Hanemaaijer, mr. M.M. Hofstee, mr. A. Jagt, mr. J.M. Janson, mr. drs. C. van der Kolk, mr. X.R. van der Kruk-Ras, mr. I.J. de Laat, mr. E. Lam, mr. M. Martin, mr. A.M. De Nijs, mr. C. Pluijgers, mr. T.R. Riemersma, mr. A. Rube, mr. D. Schuurman, mr. S. Snelder, mr. C. Velink, mr. C.W.M. Verberne, mr. H.B.M. Vrieling, mr. J.M. de Vries, mr. D. van der Wal en mr. K.S. Waldron.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2022:4022](#) 28-12-2022

Weigering splitsing vakgroep en vaststelling vakgroepeglement door MSB is niet onrechtmatig en/of in strijd met de redelijkheid en billijkheid.

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2022:11481](#) 23-12-2022

Bindend advies naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar.

Uitspraken zonder ECLI

[Geschillencommissie ziekenhuizen](#) 02-02-2023

Geen verplichting om patiënten met implantaten proactief voor te lichten of te controleren.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Geen verplichting om patiënten met implantaten proactief voor te lichten of te controleren.

In deze kwestie is de vraag opgeworpen of na de media-aandacht in 2005 voor problemen met PIP-implantaten van een zorgaanbieder kan worden verwacht dat zij patiënten met implantaten zelf actief moet oproepen en controleren. De geschillencommissie beantwoordt die vraag ontkennend.

Feiten

Patiënte heeft in 1995 siliconen borstprothesen laten plaatsen door de zorgaanbieder. In 2006 heeft zij, na de media-aandacht voor de problemen met PIP-implantaten, op eigen initiatief om een controle-onderzoek gevraagd. Op dat moment had zij geen klachten. Aan patiënte is meegedeeld dat de ingebrachte implantaten een levenslange garantie hadden. Zij is niet onderzocht. Daarna heeft patiënte geen enkel proactief signaal van de zorgaanbieder ontvangen, ook niet toen er rond 2010 een nieuwe zienswijze inzake siliconen implantaten van kracht werd en werd aanbevolen implantaten iedere tien jaar te laten controleren. Vanaf maart 2011 kreeg patiënte zelf ASIA borst gerelateerde klachten. Daarmee heeft zij zich tot een kliniek gewend waar bij explantatie werd geconstateerd dat één implantaat in nieuwstaat was en de ander ernstig verkleurd en gescheurd was. Patiënte verwijt de zorgaanbieder een gebrek aan proactieve informatieverstrekking en vordert een bedrag van € 4.936 voor verwijdering van de borstprothesen en borstcorrectie alsmede een vergoeding van immateriële schade, dan wel een vergoeding in natura in de vorm van een lipofilling behandeling.

De zorgaanbieder voert aan dat patiënte ten tijde van de controle in 2006 geen klachten had en er geen aanleiding bestond voor aanvullend onderzoek of een controle. In 2006 was er nog geen awareness ten aanzien van een ASIA en kon de plastisch chirurg daar dan ook niet op anticiperen. De zorgaanbieder heeft gehandeld conform de toen geldende richtlijnen. Voorts stelt de zorgaanbieder dat noch uit de huidige richtlijn noch uit eerdere richtlijnen en/of een algemene professionele standaarden een verplichting voortvloeit om patiënten met borstprothesen proactief voorlichting te geven of voor een periodieke controle uit te nodigen.

Met betrekking tot de gevorderde schadevergoeding voert de zorgaanbieder aan dat het menselijk lichaam veroudert, hetgeen onvermijdelijk invloed heeft op het resultaat op lange termijn. Eventuele operaties die nodig zijn na het plaatsen van borstprothesen, zijn cosmetische ingrepen waarvan de kosten voor eigen rekening van de patiënte zijn en die niet op het ziekenhuis of een zorgverzekeraar verhaald kunnen worden.

Oordeel

De commissie heeft vastgesteld dat patiënte in 2006 op eigen initiatief een afspraak heeft gemaakt bij de zorgaanbieder naar aanleiding van berichten in de media over PIP-implantaten. Uit het medisch dossier blijkt dat patiënte op dat moment geen klachten had en er geen sprake was van kapselvorming. Vanaf 2011 was bij patiënte sprake van ASIA-klachten in verband waarmee zij zich in 2019 tot een andere zorgaanbieder heeft gewend voor verwijdering van de prothesen en borstliftting. Daarmee is de zorgaanbieder de mogelijkheid ontnomen om een hersteloperatie uit te voeren. De commissie overweegt dat zij er ambtshalve mee bekend is dat er op basis van de richtlijnen betreffende deze behandeling zowel in 2006 als in 2009 voor een zorgaanbieder geen verplichting bestond om een patiënt na een borstimplantatie proactief voor te lichten over gewijzigde medische inzichten met betrekking tot de levensduur van implantaten dan wel een patiënt periodiek op te roepen voor een controle. Om die reden is de commissie van oordeel dat de klacht ongegrond is, zodat de klacht en het verzoek tot schadevergoeding worden afgewezen.

mr. L. Beij

Instantie: Geschillencommissie ziekenhuizen

Datum uitspraak: 02-02-2023

Zaaknummer: 104503/129203

RECHTSPRAAK

Weigering splitsing vakgroep en vaststelling vakgroeppreglement door MSB is niet onrechtmatig en/of in strijd met de redelijkheid en billijkheid.

De weigering van het Medisch Specialistisch Bedrijf (MSB) tot splitsing van de vakgroep Medische Beeldvorming in een vakgroep Nucleaire Geneeskunde en een vakgroep Radiologie en het door het MSB vastgestelde Vakgroeppreglement Medische Beeldvorming is niet onrechtmatig en/of in strijd met de redelijkheid en billijkheid tot stand gekomen.

Feiten

Eiseressen zijn de praktijkvennootschappen van de nucleair geneeskundigen. Zij zijn op 11 november 2014 een regiomaatschap aangegaan met de radiologen van het ziekenhuis waar zij werkzaam zijn. Deze regiomaatschap is per 31 december 2014 omgezet in een besloten vennootschap. Per 1 januari 2015 zijn de persoonlijke toelatingsovereenkomsten van de eiseressen en de radiologen met het ziekenhuis beëindigd en zijn zij met hun praktijkvennootschappen in het ziekenhuis praktijk gaan houden via het MSB. Binnen het MSB vormen zij gezamenlijk een vakgroep Medische Beeldvorming.

De radiologen starten medio 2015 een mediationtraject vanwege verstoorde onderlinge verhoudingen. De nucleair geneeskundigen uiten bij memo van 20 april 2016 hun zorgen over deze situatie. Zij geven aan dat zij zich het recht voorbehouden om de samenwerking te beëindigen als de situatie niet verbetert. Nadat de begeleider van het mediationtraject zijn rapport heeft uitgebracht, maken de nucleair geneeskundigen bij memo van 14 juni 2016 kenbaar dat zij de samenwerking met de radiologen per 1 juli 2016 wensen te beëindigen. Het bestuur van het MSB uit bij brief van 19 juli 2016 zijn zorgen over onder meer de ontwikkelingen ten aanzien van de fusie tussen de nucleair geneeskundigen en de radiologen en borging van zaken als continuïteit, kwaliteit en opleiding. Het MSB geeft aan nauw betrokken te willen zijn bij het vervolgtraject.

In oktober 2016 schakelen de raad van bestuur van het ziekenhuis (de RvB), het MSB, de nucleair geneeskundigen en de radiologen een mediator in. De nucleair geneeskundigen en de radiologen formuleren in 2017 gezamenlijk gedragen uitgangspunten voor één vakgroepreglement (de Uitgangspunten 2017).

Bij brief van 10 juli 2018 zeggen de nucleair geneeskundigen hun samenwerking met de radiologen binnen de besloten vennootschap per 31 december 2018 op. Zij verzoeken de radiologen om mee te werken aan vereffening en splitsing van de vennootschap. Bij brief van 13 september 2018 vorderen de radiologen nakoming van de aandeelhoudersovereenkomst en de samenwerking door de nucleair geneeskundigen.

Bij brief van 9 oktober 2019 spreekt het MSB zijn zorgen uit over de aanhoudende discussie betreffende de samenwerking tussen de radiologen en de nucleair geneeskundigen. Deze brief bevat een pakket aanbevelingen en maatregelen met de intentie om de impasse te doorbreken. Het MSB en de RvB streven naar één resultaat verantwoordelijke eenheid (RVE) Beeldvorming. De vakgroep Medische Beeldvorming blijft intact. In afwachting van een definitief vakgroepreglement zullen zij de regels volgen van het standaard vakgroepreglement van het MSB. Het bestuur van de vakgroep Medische Beeldvorming dient een aantal specialisten te mandateren om een roadmap voor samenwerking en hybride inzet van de specialisten te maken. Op 11 februari 2020 hebben de nucleair geneeskundigen (voorwaardelijk) met dit pakket aanbevelingen en maatregelen ingestemd, terwijl de radiologen een intentieverklaring hebben afgegeven.

Op 6 juni 2020 stuurt het MSB een e-mail met een voorstel voor een plan van aanpak naar de nucleair geneeskundigen. Hierin staat dat een noodgedwongen vakgroep-splitsing slechts een middel is om zaken met de bv geregeld te krijgen. De periode na de vakgroep-splitsing is dan bedoeld als afkoelperiode, waarin weer wordt toegewerkt naar één gezamenlijke vakgroep. Ook geeft het MSB aan dat de splitsing op verschillende gebieden voor beide partijen nadelig kan uitpakken. Op 8 juni 2020 bevestigen de nucleair geneeskundigen het plan van aanpak.

Op 17 december 2020 vindt de formele splitsing van de vennootschap plaats. Op dat moment zijn er zeven nucleair geneeskundigen en 21 radiologen. Op 23 december 2020 worden er door de nucleair geneeskundigen een plan van aanpak en uitgangspunten voor een gezamenlijke vakgroep met de radiologen opgesteld. Dit voorstel wordt door de radiologen verworpen. Op 3 februari 2021 vindt overleg plaats tussen de nucleair geneeskundigen, het MSB, de RvB en het (tijdelijke) vakgroepsbestuur over de ontstane situatie. Hieruit volgt dat de beste oplossing twee vakgroepen lijkt en dat er een afkoelingsperiode zal komen waarin jongeren in de praktijk gaan oefenen met hybride werken. Op 19 februari 2021 uit het RVE-bestuur Medische Beeldvorming zijn zorgen over een mogelijke splitsing van de vakgroep en de gevolgen

daarvan voor de RVE en het ziekenhuis.

Het MSB deelt bij brief van 9 april 2021 aan de leden van de vakgroep Medische Beeldvorming mee dat een vakgroep-splitsing het grote gevaar in zich heeft van interne concurrentie met suboptimale inzet van zowel mensen als middelen. Ook past een splitsing volgens het MSB niet in het plan dat door alle vakgroepleden in een eerdere fase is geaccepteerd. Het MSB stelt de leden van de vakgroep Medische Beeldvorming in gebreke in verband met het niet tijdig vaststellen van een vakgroepreglement. Het MSB kondigt aan dat het als bijlage gevoegde reglement binnen een maand na dagtekening van de brief in werking treedt als de vakgroep niet binnen die termijn tot een eigen opgesteld en goedgekeurd reglement komt.

De nucleair geneeskundigen maken bezwaar tegen deze gang van zaken en zij betwisten dat zij in verzuim zijn. Ze zijn het ook oneens met het (gewijzigde) vakgroepreglement, zoals dat door het MSB eenzijdig is opgesteld. De radiologen geven aan dat zij zich grotendeels in de tekst van het door het MSB opgestelde vakgroepreglement kunnen vinden. Op 12 juli 2021 heeft het MSB het Vakgroepreglement Medische Beeldvorming vastgesteld.

De nucleair geneeskundigen maken hierop de gang naar de rechter. In de procedure moet worden beoordeeld of de weigering van het MSB tot splitsing van de vakgroep Medische Beeldvorming in een vakgroep Nucleaire Geneeskunde en een vakgroep Radiologie en het door het MSB vastgestelde Vakgroepreglement Medische Beeldvorming tegenover de nucleair geneeskundigen onrechtmatig is en/of in strijd met de redelijkheid en billijkheid tot stand is gekomen. De diverse ingestelde vorderingen strekken daar op diverse wijzen toe,

Oordeel

Volgens de rechtbank staat tussen partijen vast dat de oorzaak van het geschil vooral gezocht moet worden in de negatieve dynamiek binnen de groep van de radiologen die al bestond voor de integratie van de nucleair geneeskundigen en de radiologen in één vakgroep. Door deze negatieve dynamiek zijn ook de verhoudingen tussen de nucleair geneeskundigen en de radiologen verstoord geraakt. Het maken van een vakgroepreglement waarin beide specialismen zich kunnen vinden is daarom, ondanks jarenlang overleg en externe begeleiding, niet gelukt.

De rechtbank stelt allereerst vast dat het MSB het beslissingsbevoegde orgaan is inzake het instellen en ontbinden (waaronder het splitsen) van vakgroepen en het vaststellen of wijzigen van een vakgroepreglement. Hierbij komt het MSB een ruime mate van beoordelingsvrijheid toe. Besluiten van het MSB dienen met terughoudendheid te worden getoetst en kunnen slechts vernietigd worden als duidelijk sprake is van onrechtmatige c.q. onevenredige besluiten.

Weigering splitsing vakgroep

Er is niet in geschil dat tussen de medisch specialismen radiologie en nucleaire geneeskundige overlap bestaat. Zo hebben de Nederlandse Vereniging voor Radiologie en de Nederlandse Vereniging voor Nucleaire Geneeskunde begin 2013 besloten de beide specialistenopleidingen samen te voegen tot één geïntegreerde opleiding beeldvormende diagnostiek. Daarnaast is het ziekenhuis onderdeel van een samenwerkingsverband tussen opleidingsziekenhuizen, waarvoor een nauwe samenwerking tussen diverse specialismen aangewezen is. De rechtbank oordeelt dat het MSB voldoende gemotiveerd en overtuigend heeft toegelicht dat samenwerking en daarmee integratie tussen de nucleair deskundigen en de radiologen noodzakelijk is. Het MSB en de RvB hebben zich vanaf het begin van het integratieproces ingezet voor één RVEB en één vakgroep. Na de langdurige impasse tussen de nucleair geneeskundigen en de radiologen hebben zij dit doel proberen te verwezenlijken door kaders en randvoorwaarden te stellen. De nucleair geneeskundigen en de radiologen hebben van het MSB jarenlang de tijd gekregen om onderlinge overeenstemming te bereiken, wat uiteindelijk niet is gelukt.

Naar het oordeel van de rechtbank kan uit de notulen van het overleg van 3 februari 2021 geen toezegging van het MSB worden afgeleid dat hij onvoorwaardelijk met splitsing van de vakgroep zal instemmen. De nucleair geneeskundigen en de radiologen moesten immers gezamenlijk een splitsingsverzoek indienen. Hierin diende een gezamenlijk gedragen concreet voorstel voor een (tijdelijke) structuur te zijn opgenomen. Een gezamenlijk voorstel is nooit ingediend en geen van de ingediende voorstellen bevat een concrete invulling van de structuur van samenwerking. Het MSB heeft volgens de rechtbank niet onzorgvuldig of onredelijk gehandeld.

Het MSB heeft zich bij zijn besluitvorming mede kunnen en mogen baseren op het standpunt van het RVE-bestuur van de Vakgroep Medische Beeldvorming dat een splitsing van de vakgroep negatieve gevolgen zal hebben voor de RVE en het ziekenhuis, zoals het risico op interne concurrentie.

De rechtbank concludeert dat het besluit van het MSB tot weigering van de splitsing van de vakgroep Medische Beeldvorming in een vakgroep Radiologie en Nucleaire Geneeskunde niet onrechtmatig is tegenover de nucleair geneeskundigen dan wel in strijd is met de redelijkheid en billijkheid die in acht moet worden genomen. Het MSB heeft aan de belangen van de gehele maatschap en het ziekenhuis een zwaarder gewicht mogen toekennen dan aan het belang van de nucleair geneeskundigen bij een (tijdelijke) splitsing van deze vakgroep. Daarom is er geen sprake van een besluit dat onzorgvuldig tot stand is gekomen.

Vaststellen vakgroepreglement

Volgens de rechtbank geldt het voorgaande in meer of mindere mate ook voor het door het MSB vastgestelde Vakgroepreglement Medische Beeldvorming. De nucleair geneeskundigen en de radiologen hebben in 2017 gezamenlijk gedragen uitgangspunten voor hun vakgroepreglement geformuleerd, maar overeenstemming over de tekst en inhoud van dit reglement is niet bereikt. Het MSB was zeer nauw betrokken bij dit proces en heeft uiteindelijk eenzijdig het vakgroepreglement vastgesteld. Het MSB heeft gemotiveerd toegelicht dat een organisatiestructuur met twee RVE's en twee divisies inefficiënt is en dat deze structuur tot een voortzetting van de jarenlange discussie zal leiden. Ook van belang is dat het door het MSB vastgestelde vakgroepreglement een ongelijkheidscompensatie bevat waardoor de nucleair geneeskundigen niet kunnen worden overlopen door de radiologen en dat het reglement voorziet in een evaluatie na een jaar op basis waarvan het reglement kan worden gewijzigd en/of aangevuld. Sinds de vaststelling van het vakgroepreglement op 12 juli 2021 is van onwerkbaar situaties niet gebleken.

De rechtbank is van oordeel dat het besluit van het MSB tot vaststelling van het Vakgroepreglement Medische Beeldvorming tegenover de nucleair geneeskundigen niet onrechtmatig is, dan wel in strijd is met de redelijkheid en billijkheid die in acht moet worden genomen. Ook is er geen sprake van een op onzorgvuldige wijze tot stand gekomen besluit.

Na jaren van vruchteloos overleg zijn alle partijen volgens de rechtbank gebaat bij duidelijkheid en rust. Zo kan er in het belang van goede patiëntenzorg weer gebouwd worden aan een constructieve samenwerking. De rechtbank wijst daarom alle vorderingen van de nucleair geneeskundigen af.

mr. C.W.M. Verberne

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 28-12-2022

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2022:4022

Zaaknummer: C/08/269776 / HA ZA 21-333

Rechters: J.N. Bartels

Advocaten: N. van den Burg en A.C. de Die

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Bindend advies naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar.

Een vrouw is ontevreden over het resultaat van het inbrengen van een filler in haar gelaat. De kliniek biedt verschillende oplossingsrichtingen aan. De vrouw gaat daar niet op in en zij legt het geschil ter bindend advies voor aan de Geschillencommissie Zorg Algemeen. Die oordeelt dat de vrouw de kliniek in de gelegenheid had moeten stellen een cosmetisch bevredigend resultaat te bereiken. De vrouw vordert in deze procedure vernietiging van dat bindend advies. De rechter is geen appelinstantie. Naar het oordeel van de kantonrechter blijkt niet dat de geschillencommissie niet in redelijkheid tot haar beslissing had kunnen komen. De vordering wordt afgewezen.

Feiten

Op een en dezelfde dag heeft een vrouw bij cosmetische kliniek Faceland een intakegesprek, ondertekent zij een informed consentformulier, en ondergaat zij een behandeling waarbij een filler (Radiesse) in haar lip, wangen en jukbeenderen wordt ingebracht. Daags erna stuurt zij een foto naar de kliniek en weer daags daarna spreekt zij haar ontevredenheid uit over het resultaat. In de periode die volgt (januari-december) heeft de vrouw controleafspraken, dient ze een klacht in en vraagt ze om schadevergoeding. Faceland biedt kosteloze reductie, terugbetaling van de behandelingskosten en herstel door een andere arts aan. De vrouw heeft echter geen vertrouwen meer in Faceland en ze gaat niet in op de voorstellen. Zij legt het geschil ter bindend advies voor aan de Geschillencommissie Zorg Algemeen. Die verklaart de klacht deels gegrond waar het de informatievoorziening voorafgaand aan de behandeling en de duur van de klachtafhandeling betrof, en wijst € 1.500 schadevergoeding toe. Verder overweegt de geschillencommissie:

'Of de zorgaanbieder de behandeling met fillers volgens de regelen der kunst heeft uitgevoerd, laat

de commissie in het midden. De commissie is van oordeel dat de cliënt de zorgaanbieder de gelegenheid had moeten geven om haar klachten op te lossen. Bij het consult op 27 februari 2020 heeft de zorgaanbieder aangeboden de fillers op te lossen, maar op dat aanbod is de cliënt niet ingegaan. Ook in het afhandelingsbericht van 10 september 2020 biedt de zorgaanbieder de cliënt een kosteloze reductie van de behandeling aan. De cliënt is op die voorstellen niet ingegaan. Ter zitting heeft de cliënt gesteld daarop niet te zijn ingegaan omdat Radiesse zich niet laat oplossen. Tegenover de gemotiveerde betwisting van deze stelling door de zorgaanbieder, heeft de cliënt deze stelling onvoldoende geadstrueerd. De cliënt had de zorgaanbieder in de gelegenheid moeten stellen om een cosmetisch bevredigend resultaat te bereiken. Juridisch gezien verkeert de zorgaanbieder daarom niet in verzuim, zodat het verzoek van de cliënt om schadevergoeding, voor zover dat is gebaseerd op de onjuiste behandeling, niet kan worden toegewezen.'

Oordeel

Partijen zijn het erover eens dat het bindend advies moet worden aangemerkt als een beslissing zoals bedoeld in artikel 7:904 lid 1 BW, en de kantonrechter stelt de beoordelingsmaatstaf. Bij de toepassing van artikel 7:904 lid 1 BW vormt gebondenheid aan het advies de regel, vernietiging op grond van strijd met de redelijkheid en billijkheid de uitzondering. Uitsluitend ernstige gebreken geven aanleiding tot een sanctie: de beslissing is onaantastbaar als de grenzen waarbinnen redelijk denkende mensen van mening kunnen verschillen, niet zijn overschreden. De rechter heeft bij de toetsing van het bindend advies niet de rol van appelinstantie: hij beoordeelt slechts of de geschillencommissie in redelijkheid tot haar beslissing heeft kunnen komen.

Aan de hand van de omstandigheden van het geval – waaronder dat de vrouw er zelf toch ook van uit lijkt te gaan dat reductie op andere wijze dan door oplossen niet bij voorbaat onmogelijk is – komt de kantonrechter tot het oordeel dat al met al niet is gebleken dat de geschillencommissie niet in redelijkheid tot de beslissing had kunnen komen dat de vrouw Faceland in de gelegenheid had moeten stellen het resultaat van de behandeling te reduceren.

Ten aanzien van de ongemotiveerde omvang van het schadebedrag overweegt de kantonrechter als volgt. De vrouw heeft het schadebedrag waarop zij bij de geschillencommissie aanspraak maakte – € 25.000 – niet gespecificeerd. Als de behandeling niet zou zijn uitgevoerd, zou de schade niet zijn geleden. In de procedure bij de geschillencommissie is echter niet komen vast te staan dat als de vrouw wel zorgvuldig zou zijn voorgelicht, zij van de behandeling met Radiesse zou hebben afgezien. Of en in welke mate de vrouw schade heeft geleden als gevolg van de vastgestelde tekortkomingen, kon de geschillencommissie daarom niet nauwkeurig vaststellen. De geschillencommissie heeft die schade om die reden, naar de kantonrechter begrijpt, geschat, in overeenstemming met artikel

6:97 BW.[1] De geschillencommissie had er goed aan gedaan om dit duidelijker in het bindend advies tot uitdrukking te brengen, maar naar het oordeel van de kantonrechter is dit niet een dusdanig ernstig gebrek dat dit vernietiging van het bindend advies rechtvaardigt. Ook is de hoogte van het toegekende bedrag niet zodanig dat de geschillencommissie niet in redelijkheid tot toekenning van dat bedrag had kunnen komen, aldus de kantonrechter.

De slotsom is dat gebondenheid van de vrouw aan het bindend advies naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar is, en het daarom niet vernietigbaar is.

De kantonrechter wijst de vorderingen van de vrouw af.

mr. dr. R.P. Wijne

[1] Het vonnis vermeldt artikel 6:98 BW, maar dat lijkt mij gelet op de tekst van de beide wetsartikelen alsmede de opbouw van de motivering door de kantonrechter, een typefout [RW].

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 23-12-2022

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2022:11481

Zaaknummer: 9785867 \ CV EXPL 22-10198

Rechters: G.A. Vriezen

Advocaten: B. van der Kamp en F. Hansen

Wetsartikelen: 7:904 BW, 111 Rv, 125 Rv, 3:51 BW en 6:97 BW